

OD REDAKCJI

Prace zamieszczone w niniejszym zeszycie łączy wspólna tematyka oraz geneza. W ubiegłych latach na sekcji filologii polskiej KUL znalazła się dość liczna grupka miłośników i entuzjastów Norwida. Część spośród niej skupiła się na seminarium Norwidowskim prof. dr Ireny Sławińskiej, prowadzonym w latach akademickich 1953/54 i 1954/55. Niemal całkowite pominięcie Norwida w tym czasie na uniwersytetach państwowych oraz udostępnienie młodzieży lubelskiej zbiorów prof. dr Wacława Borowego, tym bardziej skłaniało do studiów nad poetą.

Zespół podjął się opracowania kilku kluczowych problemów, związanych zwłaszcza z liryką Norwida — problemów o różnym charakterze. Wyodrębniono więc pewne grupy i etapy twórczości poetyckiej (*Młodzieńcza liryka Norwida — iuvenilia, Pamiętnik artysty — Vade mecum, Fraszka Norwida*), spróbowano zanalizować formy wypowiedzi lirycznej i konstrukcję podmiotu mówiącego (*Struktury słowne: dialog i monolog w drobnych wierszach lirycznych Norwida*), zestawiono Norwida z Lenartowiczem (*Norwid i Lenartowicz*). Jedna z prac tu przedstawionych sięgnęła na nowo do zagadnienia ironii norwidowskiej, jako elementu organizującego lirykę, jeszcze inna wyszła poza zakres liryki i zajęła się obrazowaniem w *Quidamie*.

Rozprawy te zespala nie tylko bliskość tematyki, lecz również zasadnicza zgodność założeń metodycznych. Pracowano przede wszystkim nad samym tekstem poetyckim w przekonaniu, że on właśnie stanowi najistotniejszy przedmiot badań literackich; interesowała magistrantów w pierwszym rzędzie metoda artystyczna Norwida. Niekiedy charakter pracy i materiału badawczego

zmuszał do wychylenia się poza tekst ku innym wypowiedziom Norwida, ku współczesnemu życiu literackiemu, ku realiom politycznym (Fraszki). Stąd np. w pracy o *Vade mecum* nie brak i takich odniesień.

Względy techniczne, jak również powtarzanie się pewnych zagadnień w poszczególnych pracach, zmusiły do przeprowadzenia selekcji. Tom tworzą więc tylko trzy rozprawy magisterskie i to po obcięciu niektórych rozdziałów. Nie daje to pełnego obrazu pracy nad Norwidem młodych polonistów naszej Uczelni, przedstawia jednak — w skromnym zakresie — metodę i kierunek poszukiwań.
